

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/437/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816206628
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Svičinová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7816206628.8

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v spore žalobcov: 1/ U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom J., XXX XX J., 2/ C. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX., naposledy bytom J. XXX XX J., právne zastúpení JUDr. Alexandrom Milkom, advokát, so sídlom Cyrila a Metoda 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanej: Nemocnica s poliklinikou sv. Barbory Rožňava, IČO: 36 597 341, so sídlom Špitálska 1, 048 01 Rožňava, právne zastúpená JUDr. Máriom Keletim, advokátska kancelária so sídlom Hlavná 36, 981 01 Hnúšťa, o ochranu osobnosti a náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Konanie zastavuje.
- II. Žalovanej nepriznáva právo na náhradu trov konania.
- III. Štát nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 13.9.2016 domáhali ochrany osobnosti a náhrady škody vo výške 51.856,48 eur, ktorú bude povinná zaplatiť žalovaná, spolu s úrokmi z omeškania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Podaním doručeným súdu dňa 26.1.2023, právny zástupca žalobcov oznámil, že žalobca 1/ U. M., nar.XX.XX.XXXX a jeho manželka žalobkyňa 2/ C. M. nar.XX.XX.XXXX, obaja bytom J. XX, zomreli. V prílohe pripojil úmrtné listy žalobcov. Dedičské konanie je vedené na Notárskom úrade v Rožňave, notár F., č.k. Dnot.108/2022, 118/2022. Jedinou dedičkou je dcéra žalobcov F. M.,nar.XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, ktorá navrhla, aby súd v konaní nepokračoval vzhľadom na povahu sporu.

3. Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej v texte ako „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

4. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

5. Podľa § 63 CSP ods. 1, 2 CSP, ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

(2) V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

6. Predmetom sporu je ochrana osobnosti a nárok na náhradu škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch titulom ochrany osobnosti. Vzhľadom k strate procesnej subjektivity na strane žalobcov

v dôsledku úmrtia v priebehu konania, čo je nevyhnutné považovať za neodstrániteľnú podmienku konania, súd postupoval v súlade s § 62, § 63 CSP. Za účelom zistenia, či je možné v konaní pokračovať, resp. s kým pokračovať, je smerodajné posúdenie povahy uplatňovaného nároku (§ 63 CSP ods. 1 CSP). Povahou veci treba pritom rozumieť hmotnoprávnu povahu predmetu konania. Povaha veci neumožňuje v konaní pokračovať najmä vtedy, ak práva a povinnosti, o ktoré v konaní ide, neprechádzajú na právnych nástupcov, alebo ak smrťou strany konania dochádza podľa hmotného práva k zániku právneho vzťahu, pre ktorý sa konanie vedie (pozri napr. uznesenie NS SR zo dňa 22.11.2018, sp.zn.: 3Cdo/40/2018). Keďže právo na ochranu osobnosti, ako právo osobnej povahy, smrťou fyzickej osoby zaniká a neprechádza na dedičov (viď R 53/1996), po úmrtí fyzickej osoby, ktorá sa cítila byť poškodená zásahom do svojej osobnosti, je povinnosťou súdu toto konanie zastaviť a nepokračovať v ňom s jej právnymi nástupcami (dedičmi). Vzhľadom na povahu konania, ktoré spočíva v práve žalobcov na ochranu osobnosti, ktoré je viazané výlučne na ich osobu a smrťou neprechádza na právneho nástupcu, súd konanie podľa § 62 CSP zastavil.

7. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 257 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. K výkladovej problematike pojmu dôvody hodné osobitného zreteľa zaujal stanovisko aj Ústavný súd SR (k tomu napr. Nález ÚS SR sp.zn.: I. ÚS 387/2019 zo dňa 2. 4. 2020). Súhrnne možno konštatovať, že strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa výnimočného ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov... Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 292/07 či sp. zn. I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 727/2000)... Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 255 ods. 1). Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch.

11. K zastaveniu konania došlo v dôsledku straty procesnej subjektivity žalobcov bez právneho nástupcu, pretože právo uplatnené žalobcami v konaní je právom osobnej povahy a smrťou žalobcov zaniklo. Smrť žalobcov predstavuje objektívnu skutočnosť, ktorú nezavinila žiadna zo strán sporu, preto žiadnej strane nemožno pričítať zavinenie zastavenia tohto konania. Túto skutočnosť považuje súd za dôvod hodný osobitného zreteľa, preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov nepriznal. Uvedený záver podporuje skutočnosť, že rozhodovanie o trovách konania je akcesorické k tzv. hlavnému žalovanému nároku a je ním podmienené. V prípade, ak sa v konaní o veci samej vyskytne neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorá má za následok nemožnosť pokračovať v konaní o veci samej, vzhľadom na podmienenosť rozhodovania o trovách konania konaním o veci samej nemožno pripustiť možnosť pokračovania v konaní iba v časti týkajúcej sa trov konania (uznesenie ÚS SR zo dňa 17.06.2020, sp.zn.: IV. ÚS 293/2020-19).

12. Trovy štátu predstavujú odmenu vo výške 1.130,35 eur určenej znaleckej organizácií za výkon znaleckej činnosti, na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 29.11.2022, pod sp.zn.: 11C/437/2016.

13. O trovách štátu súd rozhodol podľa § 257 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP za použitia článku 4 CSP, tak, že štátu nepriznal právo na náhradu trov konania. Súd na základe vyššie uvádzaných skutkových okolností dospel k zhodnému záveru aj v prípade nároku štátu na náhradu trov konania s ohľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v objektívnej nemožnosti pokračovať v konaní bez zavinenia strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia v troch vyhotoveniach, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 a 3 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.